

Život farnosti

ZÁŘÍ 2026
ČÍSLO 5

ČASOPIS
PRO FARNOST
VALAŠSKÉ MEZIRŘÍČÍ

Ekumenická bohoslužba díky za stvoření, Helštýn 9. 9. 2026 (foto Blanka Gregorková)

Neboť vyleji vodu na žíznivou půdu, potoky na vyprahlou zemi. Vyleji svého ducha na tvé děti a své požehnání na tvé potomstvo. (Iz 44,3)

Z OBSAHU

- 2 Komu dokážu věřit?
- 3 Volby do pastorační rady
- 4 Farní WhatsApp
- 5 Informace z ekonomické rady
- 6 Ohlédnutí za farními tábory
- 9 Socha Salvator mundi
- 12 Co na sebe v rozhovoru prozradí mladí manželé Podešvovi?
- 20 Barevný svět víry – stránka speciálně pro děti
- 23 Pozvánka na Bleší trh

Slovo úvodem

Milé sestry a bratři,

máme za sebou letní prázdniny. Má jít o čas odpočinku, dovolených a větší přítomnosti dětí v jejich domovech. Nevím, jak se tyto stereotypy naplnily ve vašich domácnostech, ale pro mě se prázdniny staly dobou více vypjatou než zbytek roku. Toto číslo našeho časopisu vám dá nahlédnout do některých aktivit, kterými naše farnost o prázdninách žila. Vedle toho mě celé prázdniny provázelo jedno důležité, ale nelehké přemýšlení, do kterého bych vás chtěl pozvat.

Jde o otázku: **Komu dokážu věřit?** Možná si řeknete, že pro křesťana jde o otázku banální. Víme, že správná odpověď je: Věřím v Boha a Bohu. Věřit Bohu je samo o sobě náročná disciplína, ale téma je mnohem širší. Jsme totiž zváni k tomu, abychom věřili také druhým lidem. V rodině, přátelům, kolegům, lékařům, učitelům, politikům, kněžím, biskupům, bratrům a sestrám ve společenství, ve farnosti atd. Obranná reakce nám řekne: „To není třeba, nemusím věřit nikomu.“ Pokud ale chceme žít ve společnosti, ve vztazích či jako křesťané ve farnosti, důvěře v druhé lidi se nevyhneme. V naší svobodě však zůstává zvolit si, komu a do jaké míry dáme svoji důvěru.

Možností je celá řada: Budu věřit těm, kdo mají stejné názory; kdo žijí podobně; kdo mě nikdy neklamali; kdo jsou mi sympatičtí; kdo mi říkají pravdu atd. Každý má asi svůj metr a svoje principy. Určitě je na místě opatrnost, zkoumání, rozlišování. A pokud se nám podaří dát svoji důvěru druhým, i když tím riskujeme zklamání, začíná se rodit vztah a vlastně i lidská společnost či farnost. Jako farář mám často za úkol rozlišit, komu a v čem dát důvěru, pověření, pozvání do služby. Často se modlím za dobrá rozhodnutí a vím, že nejsou vždy snadná.

V následujících týdnech jste do fáze modlitby, rozlišování, rozhodování, komu dát svoji důvěru, zváni všichni farníci. Především (ale nejenom) ve volbě do pastorační rady farnosti. Kéž volíme s odvahou, modlitbou a touhou po vytvoření životaschopné farnosti.

■ o. Jan Berka, farář

Plán akcí – říjen, listopad

Říjen

- 2. 10. – Prvopáteční adorace se zpěvy
- 6. 10. – Varhanní koncert (18:00)
- 16. 10. – Večer chval (18:30)
- 20. 10. – Varhanní koncert (18:00)
- 25. 10. – Hodová mše sv. – kaple Krhová (10:00)
- 25. 10. – Hodová mše sv. – kaple Juřinka (11:00)
- 31. 10. – Jáhenské svěcení S. Matyska (10:00 – České Budějovice)

Listopad

- 2. 11. – Mše sv. na hřbitově (16:00)
- 6. 11. – Prvopáteční adorace se zpěvy
- 8. 11. – Hodová mše sv. v Hrachovci (11:00)
- 20. 11. – Večer chval (18:30)
- 28. 11. – Adventní duchovní obnova farnosti
- Od 30. 11. – Rorátní mše svaté v 6:30

Pravidelné programy

- Ministrantské schůzky – út 15:00 ve skautské klubovně
- Scholička (do 5. třídy) – lichá neděle 8:30 na faře
- Schola (od 6. třídy) – sudá neděle 8:30 na faře
- Farní kavárny – neděle po mši sv. v 8:00 a v 9:30 v jídelně ZŠ (4. 10., 11. 10., 25. 10., 8. 11., 22. 11.)
- Jak číst Bibli – pátky 18:30 na faře (30. 10., 27. 11.)

Finanční příspěvky do nedělních sbírek je možné také zaslat na účet farnosti 1388012853/2700.

Život farnosti číslo 5, ročník XXXIII

Vydává: Římskokatolická farnost, Křížkovského 60/8, 757 01 Valašské Meziříčí | Tisk: Lupress s.r.o., Frýdlant nad Ostravicí.

Redakce: o. Jan Berka, Radek Zavičák, Mária Pancisynová, Michaela Grygaříková, Václav Dřímál, Filip Dřímál

Jazyková korektura: Alžběta Dřímálová | Grafický návrh: Jakub Vémola | Realizace a sazba: Radek Zavičák

Své příspěvky, podněty či připomínky zasílejte elektronickou poštou na adresu zf@farnost-valmez.cz anebo osobně odevzdejte na faře. Redakce si vyhrazuje právo zaslané příspěvky krátit a pravopisně či stylisticky upravovat.

Toto číslo vychází o 26. neděli v mezidobí 27. 9. 2026. Uzávěrka příštího čísla je 17. 11. 2026. Náklady na jeden výtisk: 15 Kč

www.farnost-valmez.cz

Z naší farnosti

Farní tým pomůže s vedením farnosti

Naše farnost je velká, ať už počtem lidí, kteří přicházejí na bohoslužby, tak i množstvím aktivit, které se zde konají. Snažíme se věnovat všem věkovým kategoriím – od malých dětí až po seniory. Někde nám to jde lépe, jinde teprve začínáme. Množství aktivit však znamená také množství práce s jejich zajištěním a koordinací, která často leží na kněžích. Proto od 1. září 2026 vznikl v naší farnosti farní tým. Jde o pětičlenný tým, jehož úkolem je podílet se na vedení farnosti a asistovat našim kněžím se zajištěním jejího běžného provozu. Tato myšlenka vychází jak z potřeb farnosti, tak i z knihy Proměna farnosti (J. Mallon) a dobré praxe jiných, obdobně velkých farností.

Farní tým má za úkol koordinovat farní aktivity, zajistit běžnou agendu farnosti a realizovat rozhodnutí pastorační či ekonomické rady. Bude pečovat o transparentnost a komunikaci ve farnosti a pomáhat faráři ve vedení farnosti.

Členy farního týmu jsou o. Jan Berka, o. Marek Zawojski, Anna Žilinská, Michaela Grygaříková a Kateřina Zavičáková.

Foto Jiří Kuběja

Kromě farního týmu se zajištěním aktivit farnosti pomáhají služební týmy. Jedná se o skupiny dobrovolníků, které realizují službu v konkrétní oblasti: např. varhaníci, katecheté, týmy pro farní kavárny, úklid kostela, Noc kostelů či další. Právě v těchto týmech existuje velký prostor pro zapojení každého farníka, který by chtěl v naší farnosti pomoci. O koordinaci jednotlivých týmů se bude nyní starat farní tým.

Pokračují volby do pastorační rady

Čtyřleté funkční období současné pastorační rady končí v prosinci. Vzhledem k úkolům, které nás čekají od ledna 2027 v projektu PROPOJENÍ, jsme volby do nové rady odstartovali již v září. Farníci mohli navrhnout své kandidáty, ze kterých budeme u voleb vybírat. Jak bude celý proces pokračovat?

- V současnosti **oslovujeme všechny navržené kandidáty**, kteří mohou být zvoleni – tj. jsou starší 18let a bydlí ve farnosti Valašské Meziříčí.
- Ty, kteří se svou nominací budou souhlasit, zařadíme na **kandidátní listinu**, kterou vyvěsíme v kostele **2. října**. V následujících dnech si farníci mohou seznam prohlédnout a s kandidáty se seznámit.
- Volby proběhnou na **sobotní večerní mši 17. října** a během všech **nedělních mší 18. října**. Volit mohou všichni farníci starší 15 let. Na hlasovacím lístku označíte 5 kandidátů.

Složení nové pastorační rady

Členové ex offio (automaticky)

- farář – o. Jan Berka
- kaplan – o. Marek Zawojski
- trvalý jáhen – j. Jiří Dřímál
- trvalý jáhen – j. Petr Vrána

Delegáti spolků

- 1 delegát/ka ZŠ Salvátor
- 1 delegát/ka DS Rybičky
- 1 delegát/ka Charity

Volení členové

- 5 volených členů/členek

Členové jmenovaní farářem

- 2 členové/členky jmenovaní farářem

Role pastorační rady

Pastorační rada má za úkol spolu s farářem posuzovat otázky týkající se farnosti a radit se o nich, nalézat možnosti řešení, usnášet se na opatřeních, poskytovat součinnost při jejich realizaci nebo je přímo realizovat. Na základě znalosti situace farnosti se rada podílí na vytváření pastoračního programu.

Nedávným vznikem farního týmu se pastorační radě uvolňují ruce – nebude se už muset tolik podílet na praktické realizaci farních aktivit, ale bude mít více prostoru na vytváření vize farnosti, pastoračního plánu, řešení

komplexnějších otázek, poskytnutí zpětné vazby k fungování farnosti a také hledání inspirací pro rozvoj farnosti.

„Od pastorační rady očekávám především chuť promýšlet a modlit se za rozvoj naší farnosti. Jsem rád za zpětnou vazbu členů k fungování farnosti, farním akcím a činnosti farního týmu. Zároveň mi záleží na tom, abychom se dívali dopředu a neustále hledali cesty, jak můžeme naši farnost proměňovat k naplnění vize, kterou jsme si stanovili. S pastorační radou jsem zvyklý konzultovat všechna větší rozhodnutí a její názor je pro mě důležitý.“ o. Jan

Připojte se k farní komunitě na WhatsAppu

Nemusíte čekat na nedělní ohlášky, abyste se dozvěděli, co se ve farnosti aktuálně děje. Nově se můžete připojit také k naší **farní komunitě na WhatsAppu**, kde s vámi chceme sdílet všechny důležité informace. Komunita sdružuje několik skupin, do kterých můžete dle vašeho zájmu vstoupit. Zajímat by vás měly především dvě z nich:

- Ve skupině **Farní oznámení** budete pravidelně dostávat ohlášky, oznámení o akcích a všechny aktuální informace a pozvánky, které by se do nedělních ohlášek už třeba nedostaly. Nebojte se, že budete zahlcení zprávami od ostatních farníků – kanál je jednosměrný, informace s vámi bude sdílet jen farní tým.
- Pokud kromě důležitých informací chcete také vidět, jak naše farnost žije, přidejte se do skupiny **Co se děje ve farnosti**. Budeme s vámi sdílet fotky a dojmy z probíhajících akcí farnosti nebo jejich příprav. I v tomto případě se jedná o jednosměrnou komunikaci.

Ve farní komunitě si můžete všimnout i dalších, neveřejných skupin, které jsou určeny zejména služebným týmům ve farnosti či jiným společenstvím (např. skupiny Akolyté, Bířmovanci a další) a vstup do nich je omezen souhlasem správce. Postupně také plánujeme komunitu obohatit podle potřeb o další skupiny, kde budou moci přispívat i farníci.

Jak se do WhatsApp komunity přidat? Nechte se pozvat farníkem, který už patří ke komunitě, nebo naskenujte níže uvedený QR kód.

■ Za farní tým Michaela Grygaříková

Informace z ekonomické rady farnosti

Sestry a bratři, dovoluji Vám seznámit s aktuální situací v oblasti správy majetku v naší farnosti. V ekonomické radě si uvědomujeme, že Vám máme informace poskytovat pravidelně, abyste tímto mohli být zapojeni do všech důležitých rozhodnutí.

Úkolem ekonomické rady není pouze údržba či oprava majetku farnosti. S ohledem na skutečnost, že v roce 2030 skončí financování církve ze státního rozpočtu, je nezbytné, aby každá farnost přemýšlela, zda její majetek nelze využít i jako zdroj dlouhodobých příjmů. V našem případě se jedná o prostory, které lze využít k pronájmu – uvažujeme o jednom či dvou podlažích v budově přístavby základní školy Salvátor. Máme také pozemky v obci Křhová, které by bylo teoreticky možno proměnit ve stavební parcely a následně je prodat. Zároveň u každé nemovitosti současně také zvažujeme její potřebnost pro provoz či aktivity farnosti.

Všechny akce, které v technické nebo ekonomické oblasti ve farnosti v tomto roce evidujeme, nelze v jednom článku popsat, a budeme je proto představovat postupně. Nejdříve bychom Vás rádi informovali o tom, co bylo v poslední době dokončeno, právě probíhá nebo se nyní k realizaci připravuje:

Socha Salvátor

Socha je již umístěna ve výklenku objektu přístavby ZŠ Salvátor. Celkové náklady jsou 1,66 mil. Kč. Cena je dána zejména s ohledem na použitý materiál a originalnost provedení. Dosud je uhrazeno 870 tis. Kč, zbývá uhradit 790 tis. Kč. Na účtu máme k tomu účelu 233 tis. Kč, zbývá tedy vybrat částku 557 tis. Kč. Do konce tohoto roku máme uhradit ještě 300 tis. Kč, zbytek do konce roku 2027.

Budova a pozemek na ulici Stříbrná

Nemovitost byla zakoupena za účelem vybudování nového objektu pro rozšíření kapacity DS Rybičky. Opakované výběrové řízení na stavební firmu pro realizaci projektu však přineslo vyšší cenu, než jsme očekávali – 21,7 mil. Kč. Měli jsme přislíbenou dotaci z ministerstva práce a sociálních věcí ve výši 12 mil. Kč, zbytek bychom museli dofinancovat sami. Pro farnost by se jednalo o velkou finanční zátěž, proto bylo rozhodnuto, že do realizace projektu zatím nepůjdeme. Možností, jak dál postupovat, je více: nové výběrové řízení se stejným záměrem nebo jiné využití pozemku pro farnost, např. pro výstavbu farního pastoračního centra včetně bytu pro kněze. Rybičky potřebují zvětšit svou kapacitu, do budoucna i teoreticky uvolnit své prostory v ZŠ Salvátor, pokud by se realizoval pronájem podlaží. Budovat pastorační centrum se může na první pohled zdát jako zbytečné, když máme farní budovu. Všechny aktivity, které se na faře odehrávají, však současně limitují prostory pro ubytování. Zejména pokud bychom chtěli získat někoho z kněží, kteří jsou již v důchodu, ale jsou ochotni ještě sloužit, bude nutno nabídnout odpovídající kvalitu zázemí včetně potřebného klidu.

Koupě pozemku a budovy stála 3,090 mil. Kč, projektová dokumentace: 1,401 mil. Kč. Na úhradu těchto nákladů jsme z arcibiskupství získali půjčku (4,491 mil. Kč), kterou musíme zaplatit do konce roku 2034. Další související náklady ve výši 863 tis. Kč hradil spolek Děti – naše naděje. Z půjčky jsme dosud uhradili 1,6 mil. Kč (z darů a prostředků spolku). Zbývá tedy splatit 2,990 mil. Kč + související úroky (3 %, doposud uhrazeno 112 tis. Kč). Děkujeme všem, kteří přispěli svými dary, zejména Ladislavu Denkovi za příspěvek ve výši 509 tis. Kč, který vznikl sbírkou při mši a dary během oslavy jeho 60. narozenin.

Poslední teoretickou možností je prodej této nemovitosti. Kdybychom se pro něj rozhodli, s velkou pravděpodobností bychom získali o dost více, než byla jeho pořizovací cena.

Rekonstrukce na faře

Do naší fary se dlouhé roky moc neinvestovalo a její stav byl v mnoha ohledech nevyhovující. Něco se podařilo vyřešit díky iniciativě o. Jana po jeho příchodu, hlavním problémem však zůstávalo topení pomocí plynových přímotopných těles, které již bylo v rozporu s platnými předpisy. Během léta proto bylo topení nahrazeno

klasickými radiátory a plynovým kotlem – velké díky Evženu Hlavicovi za zajištění pasportizace fary a Miloši Skýpalovi za zajištění zpracování projektové dokumentace. Současně byla provedena i rekonstrukce podlahy v učebně v přízemí. Nové topení stálo 1,447 mil. Kč, sbírka na něj určená vynesla 130 tis. Kč. Zbývá tedy uhradit 1,217 mil. Kč. Podlaha v učebně stála 70 tis. Kč.

Tím však problematika rekonstrukce fary vyřešena zdaleka není, budeme muset zvážit celkovou koncepci využití místností a navrhnout rekonstrukci – o tom více v dalších číslech časopisu.

Okna DS Rybičky

Na jaře byla provedena výměna oken DS Rybičky. Celkový náklad 248 tis. Kč byl uhrazen z nájmu, které Rybičky platí farnosti.

Ozvučení na kůru a pod kazatelnou

Cílem je odstranit problémy s ozvučením hudební produkce na kůru a v prostoru pod kazatelnou. Již proběhla odborná konzultace a zkouška doporučené techniky. Realizace bude v době vydání tohoto čísla již pravděpodobně hotová. Jde o instalaci reproduktorů, dvou mixážních pultů a související techniky. Děkujeme týmu pod vedením varhaníka Petra Zavičáka, který se o přípravu a provedení této akce postaral.

Celkové náklady: 160 tis. Kč. Již uhrazeno 130 tis. Kč, zbývá tedy uhradit 30 tis. Kč.

Obrazovky

Do kostela budou umístěny dvě obrazovky pro promítání textů. Rozpočet je odhadován na 80 tis. Kč.

Restaurování kostelních lavic

Právě probíhá restaurování posledního bloku lavic ze zadní části kostela. Dokončení se předpokládá v průběhu listopadu. Cena za restaurování tohoto bloku činí přibližně 498 tis. Kč, z toho téměř 90 % nám hradí dotace z ministerstva kultury. Farnost doplácí 59 tis. Kč.

Vytápění kostelních lavic

S ohledem na památkovou ochranu lavic jsme byli nuceni nevracet do kostelních lavic původní elektrické vytápění. Jako jediná průchodná možnost se jeví pořízení elektrických topných podsedáků, což nyní zvažujeme. Předpokládaný náklad je 200 tis. Kč.

Jménem pastorační rady chci touto cestou poděkovat Vám všem, milí farníci, kteří jste jakýmkoliv způsobem přispěli ke zdárnému průběhu uvedených akcí – jak svými finančními dary, tak i svou pomocí při realizaci. Samozřejmě moc děkujeme i za Vaše modlitby.

■ Za ekonomickou radu Bohdan Mikušek

Redakčně kráceno. Kompletní text k nahlédnutí na webu farnosti.

Dvě letní dobrodružství

Letošní léto jsme ve farnosti prožili hned dva tábory. Každý byl jiný, ale oba nabídly dětem spoustu her, dobrodružství, tvoření, radosti a společně stráveného času.

Plavba Jitřního poutníka

Pobytový tábor inspirovaný příběhem Plavby Jitřního poutníka zavedl děti na dobrodružnou cestu s princem Kaspianem. Každý den děti objevovaly nový ostrov, plnily nejrůznější výzvy, hledaly sedm ztracených mečů a postupně odkrývaly mlhu, která ostrovy zahalovala. Každý meč ukrýval jeden z darů Ducha svatého. Nechyběly hry, tvoření, táborový deník ani zkoušky odvahy v podobě lezení na skalách a stezky odvahy. Důležitou součástí byl také duchovní program – společné modlitby, chvály a adorace. Děti doprovázeli o. Marek a s. Magdalena z Kongregace sester od Kříže.

Pobytový tábor

Stvoření světa

Příměstský tábor

Příměstský tábor byl cestou až na samotný počátek světa. Děti objevovaly světlo, vodu, přírodu i zvířata a postupně také to, proč je každý člověk jedinečný a jaké dary dostal. Hrály si, tvořily, zpívaly, soutěžily a připravily divadelní představení pro své rodiče. Zároveň se učily pomáhat druhým, chránit svět kolem sebe a rozdávat radost. O duchovní doprovod se postaral o. Jan.

Oba tábory jsme zakončili divadelním představením, které si děti připravili během tábora. Pak jsme tábor zakončili mší svatou a společně jsme tak poděkovali Bohu za vše, co jsme mohli během těchto dnů prožít. Děkujeme všem rodičům za důvěru, dobrovolníkům za jejich pomoc, kněžím a sestře Magdaleně za duchovní doprovod, firmě Váhala za uzeniny a rodičům také za finanční a materiální podporu. Velké poděkování patří také ZŠ Salvátor a DS Rybičky za poskytnutí prostor, ve kterých se naše akce mohla uskutečnit. Děkujeme také spolku Šance pro naše děti za finanční podporu z fondu spolku, díky které jsme mohli tuto akci zrealizovat. Především děkujeme Bohu za ochranu a za to, že jsme oba tábory v pořádku zvládli. Jsme si vědomi, že jsme

teprve na začátku a stále se učíme. Ne všechno se vždy podaří tak, jak bychom si přáli, ale máme chuť se z každé zkušenosti učit a naše tábory postupně zlepšovat.

Děkujeme všem, kteří nám v tom svou pomocí, podporou, důvěrou a modlitbami pomáhají.

■ Za celý tým dobrovolníků a spolek Děti – naše naděje
Mária Pancisynová

Co říkají rodiče...

Naše děti se z tábora vrátily opravdu nadšené a podle jejich vyprávění si ho užily od začátku do konce. Moc se mi líbilo, jak byl celý program promyšlený a pestrý a že za jednotlivými aktivitami bylo vidět spoustu práce a příprav. Jsem ráda, že právě takový tábor u nás ve farnosti máme a že ho naše děti mohou zažívat.

Kateřina Kutálková

Letošních dvou turnusů farního tábora se zúčastnily i moje děti. Všechny byly nadšené a bylo jim líto, že to tak rychle uteklo. Programu bylo opravdu mnoho jak pohybového a kreativního, tak i duchovního. Když jsem se jich doma ptala, co nejvíce je bavilo, tak odpověď zněla VŠECHNO. Na závěr každého turnusu jsme měli možnost zhlédnout krátké divadlo, které během týdne nacvičili. Bylo to pěkné zakončení obou turnusů. Jsem ráda, že děti byly spokojené, užily si spoustu zážitků a měly možnost poznat nové kamarády.

Chtěla bych moc poděkovat organizátorům, kteří se do toho pustili, protože opravdu není jednoduchého něco takového vymyslet a zorganizovat. Hlavně v případě, kdy sami mají doma malé děti, svých starostí hodně, mají svůj obdiv.

Terezie Žilinská

Rozhodnutí Valné hromady spolku Šance pro naše děti

ŠANCE

Ve čtvrtek 11. června 2026 proběhla Valná hromada spolku, kde Rada spolku navrhla, abychom nabídli podporu dle stanov, a to tímto způsobem:

- O podporu může spolek požádat jakákoliv skupina, společenství, rodina nebo jednotlivec působící

(aktivně žijící) v naší farnosti. Farnost a škola jsou přímo uvedeny ve stanovách.

- V rozhodování o přidělení podpory budeme úzce spolupracovat se správcem farnosti (farářem), tak aby podpora, která bude iniciována od farnosti, šla přes farnost.
- Spolek také může samostatně rozhodnout o podpoře, ale více méně v případech, kdy půjde o členy spolku, protože každý člen, který platí příspěvky, popř. dary, má nárok získat podporu od spolku, jehož je členem.
- Shodli jsme se také na tom, že podpora projektů, které se týkají celé farnosti, nemůže jít jen z prostředků spolku.

Shoda je také v tom, že nyní již budeme podporovat spíše než budovy život (tzn. děti, mládež) tak, aby se mohli plně účastnit jak života ve farnosti, tak v aktivitách, které souvisejí se životem ve farním společenství a s jejich duchovním rozvojem.

■ Za Radu spolku Hynek Vančura

Medžugorje – zahrada plná plodů milosti, míru, víry...

I v letošním roce se mladí poutníci z naší farnosti a okolí zúčastnili světového modlitebního festivalu v Medžugorje. S šedesáti převážně mladými poutníky jsme vyrazili do sluncem rozpálené Bosny a Hercegoviny, do svatyně KRÁLOVNY MÍRU, abychom se zde společně nechali občerstvit a duchovně obnovit. A to doslova, jelikož motto letošního setkání znělo: „K PRAMENI“. Na modlitební festival se sjely desetitisíce mladých ze 73 zemí světa, aby tu slavili mše svaté, poslouchali katecheze, přednášky a mnohá svědectví. Společně s mladými zde bylo více než 700 kněží a 14 biskupů.

V úvodu zahajovací mše svaté přečetl apoštolský vizitátor arcibiskup Aldo Cavalli poselství papeže LVA XIV., ve kterém Svatý Otec mladé vyzývá k návratu ke Kristu, který je pramenem nového života a pravé radosti. Byli

jsme pozváni, abychom v tyto dny skrze modlitbu, naslouchání Božímu slovu a svátosti znovu objevili krásu osobního setkání s Pánem, který uhasí žízeň každého srdce a dává sílu začít znovu. Papež také povzbudil všechny přítomné, aby upřímně hledali Pravdu, která osvobozuje a nenechali se svést iluzemi pomíjivého štěstí. V závěru papežova poselství zaznělo pozvání k tomu, aby se každý z nás nechal vést Duchem svatým a svěřil se do přímlyvy Panny Marie a stal se tak zářícím světlem evangelia. Na konci festivalu jsme dostali požehnání od apoštolského nuncia a všech přítomných biskupů a kněží a byli jsme posláni, abychom po návratu svědčili v našich rodinách a farnostech o všem, co jsme zažili.

Milí farníci, všechny vás srdečně zveme na adorace prvního pátku také v tomto školním roce, kde budeme prožívat setkání s Pánem za zpěvu písní z Medžugorje.

■ Jindra a Eva Vránovi

STVOŘENÍ: Dar, za který neseme zodpovědnost

„Stáváš se navždy zodpovědným za to, cos k sobě připoutal,“ říká liška malému princovi. A on si její slova opakuje: „Jsem zodpovědný za svou růži.“

Když jsem tento příběh četla poprvé, vnímala jsem ho především jako příběh o vztazích. O tom, že když si někoho pustíme k sobě, stáváme se za něj zodpovědnými. Dnes v něm ale slyším ještě něco jiného. **Co když je tou „růží“ také náš svět? Stvoření, které nám bylo svěřeno?**

Pro křesťana by péče o životní prostředí vlastně neměla být ničím překvapivým. Vždyť hned na začátku Bible čteme, že Bůh stvořil svět a člověka do něj postavil. Ne jako jeho neomezeného vlastníka, ale jako toho, kdo má o stvoření pečovat. Země nám nepatří. Byla nám svěřena – jako dar i jako úkol. Možná právě proto se v posledních letech tolik mluví o **Době stvoření**. Je to společný čas křesťanů různých církví, kdy se zastavujeme, děkujeme za dar stvoření a přemýšlíme, jak s ním zacházíme. Začíná 1. září Dnem modlitby za péči o stvoření a končí 4. října svátkem sv. Františka z Assisi, který dokázal vnímat přírodu jako Boží dílo a všechny tvory jako své bratry a sestry.

Papež František tomuto tématu věnoval celou encykliku **Laudato si' – Bud' pochválen**, jejíž název odkazuje právě na chvalozpěv sv. Františka z Assisi. Připomíná v ní, že země není jen souborem věcí, které můžeme využívat podle svých potřeb. Je naším **společným domovem**. A když se k ní chováme bezohledně, neubližujeme jen přírodě. Ubližujeme také lidem – a nejvíce těm chudým a zranitelným, kteří mají nejméně možností před důsledky

ekologických problémů uniknout. To je možná jeden z důležitých důvodů, proč by křesťan neměl říkat: „Ekologie? To je přece něco pro ekologické aktivisty.“ Není. Všechno spolu souvisí. Nemůžeme milovat Boha a zároveň být lhostejní k jeho dílu. **Nemůžeme říkat, že nám záleží na člověku, a současně přehlížet prostředí, ve kterém žije. Péče o stvoření není přívěskem ke křesťanskému životu. Je jeho přirozenou součástí.** Ochrana přírody totiž nezačíná u velkých světových konferencí. Začíná mnohem obyčejněji. U vody, kterou zbytečně nepouštíme. U jídla, které nevyhodíme. U věci, kterou místo nákupu nové opravíme. U odpadku, který zvedneme ze země. U stromu, který zasadíme. U rozhodnutí, zda opravdu potřebujeme další věc, nebo zda si vystačíme s tím, co už máme. Papež František pro tuto změnu používá pojem **ekologické obrácení**. Nejde jen o to naučit se správně třídit odpad. Jde o změnu našeho pohledu. Přestat se na svět dívat pouze jako na něco, co nám má sloužit, a znovu v něm vidět **dar**. Když se dokážeme na stvoření dívat s úžasem, začínáme vnímat jeho vlastní hodnotu – a právě to nás vede k touze ho chránit.

Doba stvoření nás proto zve nejen k přemýšlení, ale také k vděčnosti a ke konkrétním krokům. A tak možná letos zkusme udělat malou změnu, kterou zaneseme do svého každodenního života. Ne proto, že tím sami zachráníme svět. Ale proto, že **to, co nám bylo svěřeno, si zaslouží naši péči.**

■ Kateřina Kolajová

Restaurování lavic ve farním kostele – 6. etapa

Díky finančnímu příspěvku Programu restaurování movitých kulturních památek Ministerstva kultury ČR mohlo v roce 2026 pokračovat restaurování souboru pozdně barokních lavic z kostela Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí 6. etapou.

Lavice jsou zdobené řezanými dekorativními prvky a intarzií. Svým formálním zpracováním se řadí mezi výjimečné, ojediněle dochované movité kulturní památky, dokumentující kvalitu barokního uměleckého řemesla 18. století ve Zlínském kraji, zvláště ve valašském regionu.

Obnova posledního bloku je provedena v restaurátorské dílně pana Josefa Filipa z Velkého Meziříčí, pod odborným dohledem Mgr. Petra Zajíce (NPÚ MěÚ Valašské Meziříčí) a PhDr. Anny Grossové (NPÚ ÚOP v Kroměříži).

SALVATOR MUNDI – SPASITEL SVĚTA

V sobotu 19. září biskup A. Basler slavnostně požehnal novou sochu Krista Spasitele, která je umístěna na nároží budovy naší církevní školy Salvátor.

Autorkou bronzové sochy je akademická sochařka a malířka paní Kristýna Vesková. Mnozí čtenáři ŽF si jistě pamatují, že návrhů na vyplnění prázdného výklenku sochou (či sousoším) bylo původně více; nyní tedy je možno pozorovat (či lépe obdivovat) výsledek téměř tříletého úsilí umělkyně, která je autorkou řady uznávaných (i několika sakrálních) děl. Souvislost mezi účelem budovy, na níž je socha situována, a Tím,

koho představuje, je tak více než výmluvná.

Kdo měl tu možnost zúčastnit se shromáždění při žehnání, mohl slyšet přímo z úst umělkyně její výklad smyslu jednotlivých prvků sochy (např. provedení stop po ranách na ruce Krista a jeho trnové koruny ze skla) i celkové kompozice díla. Připusťme, že celkový pohled na fasádu školy s touto novou sochou může působit zpočátku nezvykle, ba překvapivě. Ale tak tomu ostatně bývá u řady věcí a situací v našem životě. Jistě pak není od věci podívat se na tento umělecký výtvar, který dostává naše farnost, ještě i trochu jinak – pod vnější a prvotní dojem, tj, zevnitř a v širších souvislostech: třeba též v kontextu staletého mecenášství církve směrem k umění a umělcům samým.

Co se totiž týká toho, jak velký finanční obnos vytvoření sochy stálo (a jestli se ty peníze nemohly využít jinde a lépe): rád bych obrátil pozornost nás, kdo věříme evangeliu, k Ježíšovu příkladu. Jak zaznamenal sv. Matouš (Mt 26, 6-12) i sv. Marek (Mk 14, 3-8), jde o příběh ze závěru Ježíšova života – setkání se ženou, která marnotratně rozbíjí nádobku s drahocenným olejem, jež lije na Jeho hlavu – a On obhajuje před všemi protestujícími toto gesto jako vyjádření její velkorysosti a mimořádné lásky...

■ Václav Dřimal

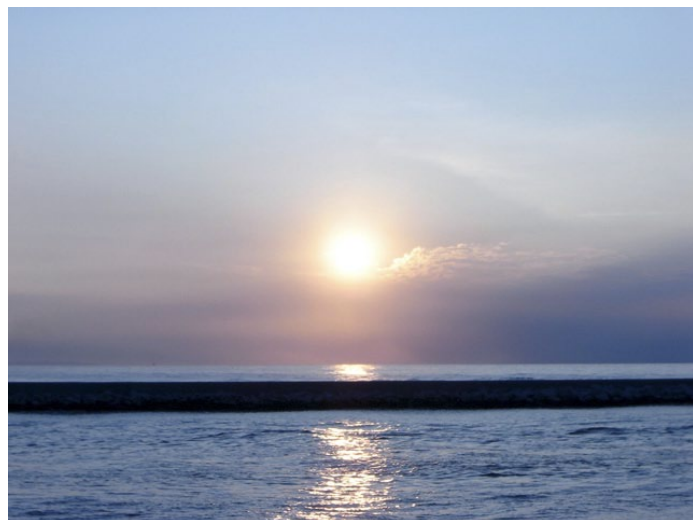
Z kultury

Krása pozvedá zrak k Bohu a probouzí naději

Titulek uvedený v KT č. 30 odkazuje na slova papeže Lva XIV., jimiž zdůrazňuje, že umění dokáže člověka přiblížit k Bohu.

Jsou to chvíle, které nám umožňují během uměleckého zážitku objevit jednu z nejkrásnějších charakteristik lidství a povznést se nad obtíže každodenního života...

„Žijeme ve světě, v němž chybí krása. Je tu tolik problémů: války, konflikty, nenávist, násilí, nezaměstnanost a mnoho dalších nesnází.... Avšak v okamžicích krásy můžeme prožít něco velkého – vstoupit do toho, co Bůh zamýšlel ve svém stvořitelském díle: zviditelnit krásu, která jde od srdce k srdci a pomáhá nám zahlédnout nebe...“

Podzimní varhany 2026 nabídnou čtyři výjimečné koncerty

Mezinárodní festival varhanní hudby **Podzimní varhany 2026** opět zve posluchače k setkání s krásou varhanní hudby v jedinečné atmosféře sakrálních prostor Valašska. Festival nabízí čtyři koncerty, které propojí varhany s trubkou, zpěvem i violou. Všechny koncerty jsou doprovázeny projekcí na plátno (vstupné je dobrovolné).

Festival zahájilo **22. září v 18:00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí** španělské duo

otce a syna — varhaník **Norbert Itrich** a trumpetista **Francisco Damian Itrich Aranda**. Norbert Itrich je zkušený varhaník, skladatel, saxofonista a pedagog, dlouhodobě působící ve Španělsku, zatímco jeho syn Francisco patří k mladé generaci talentovaných trumpetistů se zkušenostmi z evropských pódíí.

Druhý koncert se uskuteční **6. října v 18:00 opět v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí**. Vystoupí český varhaník Jan Šprta, laureát mezinárodních soutěží a absolvent studií v Brně, Vídni a Basileji, společně se švýcarskou zpěvačkou **Madeleine Merz**, která se věnuje koncertnímu i opernímu repertoáru.

Třetí festivalový večer bude patřit švýcarskému varhaníkovi **Yvesi Rechsteinerovi**, který vystoupí **20. října v 18:00 v kostele Nanebevzetí Panny Marie ve Valašském Meziříčí**. Rechsteiner je známý jako osobitý interpret, laureát mezinárodních soutěží a autor originálních varhanních transkripcí, v nichž propojuje klasickou hudbu s nečekanými inspiračními zdroji.

Závěrečný koncert festivalu se uskuteční **8. listopadu v 15:00 v kostele svaté Zdislavy v Prostřední Bečvě**. Slovenský varhaník **Štefan Ilaš**, pedagog a koncertní umělec působící v Lucembursku, vystoupí společně s přední českou violistkou **Kristýnou Nouzovskou Fialovou**, výraznou osobností současné evropské violové scény. Podzimní varhany tak i letos nabízejí pestrý program, špičkové interprety a nevšední hudební zážitky. Plakát s přehledem všech koncertů je k nahlédnutí na zadní straně tohoto časopisu. Všichni jste srdečně zváni!

■ Bohumír Kratochvíl

O době stvoření

Doba stvoření sjednocuje celosvětovou křesťanskou rodinu kolem jednoho společného cíle – úcty ke všemu stvoření a jeho ochrany před ohrožením a ničením. Zároveň nabízí flexibilitu při pořádání modlitebních setkání a zapojování se do nejrůznějších aktivit zaměřených na péči o stvoření. Letošní **téma „Živá voda“** se zabývá verši 9 a 12 ze 47. kapitoly knihy proroka Ezechiela, které jsou silnou biblickou vizí naděje a ekologického uzdravení. V kontextu vyhnání ztráty zjevuje obraz živé vody proudící ze svatyně Boží uzdravení, které obnovuje zemi, vodu, biologickou rozmanitost a lidskou odpovědnost vůči celému stvoření.

Náš symbol pro rok 2026 – „ponoření do živé vody“ – je symbolem obnovy a zrození: voda proudící z chrámu jako znamení Boží péče a uzdravení pro nás. Jsme povoláni vstoupit do vody, až se ocitneme v takové hloubce, že se budeme muset spolehnout na Boží milost, která nás udrží nad vodou. Ti, kdo tuto vodu přijímají, jsou zváni, aby se stali prameny života pro druhé a umožnili Boží lásce proudit skrze ně do světa. A tak se Boží voda v nás stane „pramenem vody tryskající do věčného života“, jak slíbil Ježíš (Jan 4,14).

Tento symbol vyzývá křesťany k duchovnímu ponoření – ke společné modlitbě při rozjímání nad vodou z řek, pramenů, fontán, křtitelnic, jezer a moře, inspirování Božím Duchem, a k společnému úsilí o obnovu stvoření. Tento symbol nás také vybízí, abychom se ponořili do „slz“ stvoření (Řím 8,22–23) tím, že dovolíme, aby se našich srdcí mohlo dotknout utrpení našich bratrů a sester. Doba stvoření je totiž také vhodným časem pro bratrskou blízkost a solidaritu s ohroženými a chudými, zejména s těmi, kteří trpí v důsledku zhoršování životního prostředí. Můžeme se poučit z jejich příběhů, z jejich vytrvalosti, z jejich odhodlání a společně udržovat naději při životě.

Doba stvoření končí 4. října, v den svátku svatého Františka z Assisi. Svatý František je autorem „Chvalozpěvu stvoření“ a papež Jan Pavel II. ho v roce 1979 prohlásil za katolického patrona těch, kteří se věnují ekologii.

Sv. František hovořící s ptáky, Candido Portinari 1940

Jako ekumenická síť se Doba stvoření inspirovane naléhavou výzvou z encykliky *Laudato si'* papeže Františka, která volá po „novém dialogu o tom, jak utváříme budoucnost naší planety“. Současný papež Lev XIV. pokračuje dále v tomto kurzu a uvádí: „Environmentální spravedlnost – kterou implicitně hlásali proroci – již nelze považovat za abstraktní pojem či vzdálený cíl. Jedná se o naléhavou potřebu, která zahrnuje mnohem více než pouhou ochranu životního prostředí. Jde totiž o otázku spravedlnosti – sociální, ekonomické i lidské. Pro věřící je to také povinnost vyplývající z víry, neboť vesmír odráží tvář Ježíše Krista, v němž bylo všechno stvořeno a vykoupeno.“

■ Václav Dřímál

Víra v síti: křesťanské podcastové tipy pro povzbuzení i hlubší zamyšlení

S tématy víry se nemusíme setkávat jen v kostele. Mohou nás doprovázet také cestou do práce, při vaření nebo na večerní procházce, třeba prostřednictvím podcastů, které si můžeme kdykoliv poslechnout. Pokud hledáte kvalitní obsah, který osvěží vaši víru, otevře zajímavá témata a nabídne hlubší pohled na křesťanský život, připravili jsme pro vás výběr českých a slovenských projektů, které rozhodně stojí za poslouchání.

Prvním tipem je **Ecclesia Podcast**, nezávislý projekt mladých katolíků, který přináší svěží a otevřený pohled na život v církvi. Autorské rozhovory se srozumitelným jazykem věnují tématům, která rezonují napříč generacemi – od osobních příběhů a duchovního zrání až po otázky teologie v kontextu moderního světa. Tento podcast ukazuje živou tvář víry a dokazuje, že dialog v církvi může být velmi inspirativní a obohacující.

Dalším mimořádně oblíbeným projektem je **Podcast Bez filtru** (navazující na redakci Radia Proglas Na dřevě). Jak už sám název napovídá, podcast se nebojí otevírat ani náročná či tabuizovaná témata, o kterých se v běžném farním prostředí často nemluví. Najdete zde hluboké lidské příběhy, témata duševního zdraví, náročných životních zkoušek i hledání Boha v nelehkých situacích. Přináší autentické svědectví o tom, že víra není souborem pouček, ale reálným životem se všemi jeho radostmi i bolestmi. Bez filtru (kromě sekce Matky Bez filtru) sice aktuálně ukončil činnost, ale je možné si vše poslechnout z archivu.

Pro ty, kdo hledají intelektuální podněty a teologickou hloubku, je ideální volbou **Dominikánská 8**. Tento projekt navazuje na vzdělávací a kulturní aktivity kláštera dominikánů v Praze a nabízí přednášky i diskuse s předními odborníky, teology a filozofy. Podcast se věnuje hlubšímu poznání historie, duchovnímu dědictví i aktuálním společenským výzvám z pohledu křesťanské etiky. Může to být vynikající průvodce pro každého, kdo chce své víře více rozumět a přemýšlet o ní v širších souvislostech.

Inspirativní formát na pomezí videí a podcastů nabízí také salesián **P. Libor Všetula**. Ve svých promluvách dokáže s lehkostí, humorem přibližovat křesťanská témata, svátky i každodenní duchovní výzvy. Jeho přístup oslovuje jak dospívající a mladou generaci, tak nás zkušenější svým svěžím a srozumitelným pohledem na evangelium v moderním světě. Každý čtvrtek přináší novou epizodu s třemi myšlenkami k evangelium následující neděle.

Obohacením pro novou generaci i každého, kdo hledá autentickou víru v běžném dni, je **Pater Pepa Podcast**. Mladý kněz zaměřující se na pastorační mládež v něm nabízí krátká kázání, praktické úvahy a povzbuzení k prohloubení osobního vztahu s Bohem. Jeho svižný a srozumitelný styl oslovuje lidi hledající smysl života i odpovědi na duchovní otázky, přirozeně propojuje víru s výzvami každodennosti. Snadno si vyberete téma, které vás zajímá, nebo si Pepu oblíbíte a budete sledovat vše, co natočí.

Skvělým tipem pro ty, kdo si myslí, že nemají dost času na denní četbu Písma, ale chtějí prohloubit svou znalost Bible a vytvořit si pravidelný návyk osobní modlitby, a navíc se při tom nebojí slovenštiny, je projekt **Biblia za rok**. Tento formát provází posluchače na cestě napříč celou Biblí – v každodenních epizodách přináší četbu vybraných pasáží doplněnou o stručné, ale výstižné komentáře a vysvětlení historického i duchovního kontextu. Může být ideálním průvodcem pro každého, kdo se vždy chtěl začíst do Písma svatého od začátku až do konce, ale dosud nenalezl ten správný systém nebo odvalu začít.

Vřelé doporučení si zaslouží také slovenský **Podcast s otcom Andrejom Branickým**, který přináší inspirativní rozhovory s různorodými hosty i otevřené diskuse nad duchovními tématy. Otec Andrej se v nich nebojí ptát na hluboké a často citlivé otázky, ať už jde o pastorační, vztahy nebo fungování církve. Jeho podcast vyznačuje velkou lidskost, bratrskou atmosféru a ochotu naslouchat příběhům.

Zkuste si pustit alespoň jednu epizodu a sami uvidíte/uslyšíte, že i moderní technologie mohou být výborným prostředkem k upevnění osobního vztahu s Bohem.

■ Vybrala a okomentovala pro vás Alžběta Dřimalová

Rozhovor

Měli jsme touhu nežít jen sami pro sebe, říkají manželé Podešvovi

Jakub s Teresou se do Valašského Meziříčí přistěhovali po svatbě před dvěma lety a s lehkostí se do farnosti začlenili. Jakuba můžeme na ranních mších vidat u oltáře v ministrantském rouchu, před nedávnem začal také podávat svaté přijímání. Podešvovi měli touhu rozvíjet dál své manželství a s přáteli proto založili společenství manželů, které spojilo několik mladých párů ve farnosti.

Ani jeden z vás nepochází z Valašského Meziříčí. Co vás sem přivedlo?

T: Já pocházím z Českého Těšína a Kuba z Velkých Karlovic. Přistěhovali jsme se sem po svatbě.

J: Moje rodina pochází odsud – rodiče tady vyrůstali a my teď bydlíme v bytě po prarodičích.

T: Máme tu velkou část rodiny, já tady mám kamarádky z vysoké školy, takže jsme se stěhování nebáli. Nešli jsme úplně do neznáma.

Povedlo se vám do farnosti zapojit?

J: Pomaličku se začleňujeme. Máme tady manželské společenství, díky kterému jsme v kontaktu s lidmi z farnosti. Já ministruju a taky jsem dostal možnost podávat svaté přijímání na mších svatých. To všechno nás více do farnosti zapojilo.

Máte srovnání s životem jiných farností. Co se vám tady líbí nebo co naopak postrádáte?

T: Líbí se mi, že ve Valmezu jsou velké rodiny – nejsou tady tiché mše, je tu takový hezký dětský hluk. Farnost je živá, aktivní, všichni jsou tady otevření, nikdo si tu na nic nehraje a můžeme se tady cítit vítaní. Je tady hodně možností a každý si tu to své najde.

Kuba je rodilý Valach, ale Terka pochází z úplně jiného kraje u polských hranic. Nebyl to pro tebe zpočátku kulturní šok?

T: Už když jsem Kubu poznala, cítila jsem, že jsme na jedné vlně. Lidé ze Slezska mi přijdou podobní Valachům. Jsou taky na práci, na randu – taková správná lidé.

J: Do tance i do růžence – jak se u vás říká.

T: Ano. To se říká víc v Polsku, ale taky to používáme.

Zmínili jste, že jste zapojení do manželského spolča. Z čí iniciativy vzniklo?

J: Měli jsme v sobě touhu po nějakém takovém společenství a náš kamarád nás s podobným nápadem oslovil a namotivoval nás, abychom to svolali.

T: Podpořilo nás to, že kamarádi měli stejný zájem jako my. Řekli jsme si – co vlastně prakticky potřebujeme? Vždyť se stačí jen scházet, ten čas prožít s Bohem a vždycky to bude fajn.

J: Měli jsme pocit, že spousta našich přátel je ve stejné situaci – čerstvě po svatbě, mají mladé manželství, a chtěli jsme se vzájemně podpořit. Třeba člověk zjistí, že prožívá něco podobného jako ostatní nebo naopak zjistí, že někdo to má úplně jinak.

Znali jste se od začátku všichni?

J: Každý z nás řekl někomu a nakonec vznikla skupina asi sedmi párů. My jsme na začátku znali asi polovinu z nich.

T: Aniž bychom se o to nějak snažili, rozšířilo se to a chtěli se k nám přidávat ještě i další lidi, ale už jsme hodně velká skupina. Ne vždy všichni můžou, ale když se

opravdu sejdeme všichni najednou, i s dětmi, je to někdy sranda. Poslední dobou ale přemýšlíme, zda společenství nerozšířit o další skupinu.

Jak vaše setkání probíhají?

J: Jelikož skoro všechny páry už mají děti, snažili jsme se to pojmut co nejjednodušeji a využili jsme videí z kurzu Manželské večery, podle kterých postupujeme. Na začátku se spolu chvíli volně bavíme, pomodlíme se, pustíme si část videa na nějaké téma a pak diskutujeme – nejdříve v páru a pak se můžeme sdílet i s ostatními. Scházíme se co dva, občas tři týdny.

Kde se vlastně vzala vaše potřeba takové společenství mít?

T: Už když jsme spolu chodili, hodně jsme se zajímali o to, jak vést dobrý vztah. Manželství je gró – když funguje, funguje celá rodina. Mí rodiče dělají kurzy pro manžele a často mě oslovovala jejich svědectví. Někdy to bylo skoro neuvěřitelné, když manželé třeba měli velkou krizi po třiceti letech vztahu, už to vypadalo, že se rozvedou, a na tom víkendu k sobě znovu našli cestu.

J: Měli jsme i touhu nežít jen sami pro sebe, ale víc se tady začlenit.

Co byste doporučili někomu, kdo o založení podobného společenství přemýšlí?

T: Mluvit o tom s blízkými. Třeba budou překvapení, že lidé kolem mají stejnou touhu. A fakt se toho nebát – my v tom taky nejsme nijak vyučení. Měle nás překvapily ostatní manželské páry, že jsou aktivní, nenechávají to jen na nás. Asi je i dobré vést k zodpovědnosti ty ostatní, aby vše neleželo na jednom člověku.

J: Nemusí to člověk pojímat megalomansky. My se snažíme, aby to nebylo pro nikoho příliš náročné. Scházíme se u sebe doma na střídačku, nachystá se jen nějaké malé občerstvení.

Kromě vaší aktivity ve společenství manželů jste dostali i nabídku zapojit se do příprav snoubenců na manželství.

T: Přišla taková nabídka od paní Trusínové z Centra pro rodinu. Byli jsme překvapení, samotné by nás to asi nenapadlo. Jako snoubenci jsme absolvovali přípravy na manželství na Svatém Hostýně a moc se nám líbil způsob víkendového setkání, kde jsme se mohli sdílet s ostatními páry. Tehdy jsem si říkala, jaké by to asi bylo někdy kurz vést? Přemýšleli jsme, že když ještě nemáme děti, mohli bychom se teď věnovat tomuto a pomoci tak druhým. Nemáme sice ještě tolik zkušeností, ale pro mladé by to mohlo být povzbuzující – můžeme jim ukázat, že se nemusí manželství bát.

J: Zároveň už jsme si během absolvování kurzu říkali, že bychom rádi některé věci i změnili, kdybychom měli možnost. Ne že bychom si mysleli, že to my dva můžeme spasit, devadesát procent obsahu kurzu se nám líbilo, ale na deset procent jsme měli jiný názor.

A čeho se těch deset procent týkalo?

J: Je to trochu kontroverzní, ale právě tématu sexuality. Zdálo se nám, že to lektori probírali moc obecně.

T: Přišlo nám, že tam nebyly úplně nastavené hranice. Z našich zkušeností a z toho, co jsme si mohli načíst, je potřeba hranice vymezit, Pán Bůh nám taky dává hranice. Ale na tom víkendu byly různé páry, některé už třeba měly i děti, bydlely spolu, takže chápu, že pro organizátory muselo být těžké uchopit to tak, aby někoho od víry neodradili a zároveň jim naznačit Boží přikázání.

Oba ve své profesi pracujete s dětmi a mladými – Terka učí v mateřské škole, Kuba na střední. Prožíváte víru i v práci?

J: Bez toho to nejde, pokud je víra pro člověka důležitá. Ráno rád chodím na mši – odevzdám to Pánu Bohu a i když udělám chyby, on se o to postará a to mě udržuje v klidu. Ve škole už jsem postupně zjistil, kdo z kolegů i žáků jsou taky věřící, ale většina z nich víru vůbec nezná a vnímám, že jim ta duchovní sféra chybí. Není to tak, že by byli proti víře, jen s ní vůbec nemají zkušenost. V jednom předmětu jsme měli debatu na téma víra a věda, zda jsou v rozporu nebo ne, a pro ně bylo vůbec těžké pochopit koncept, co je to víra. V těch debatách se jim snažím nastínit nějaké hodnoty, ale nenutím jim svůj názor. Spíš jim ukazuju různá stanoviska a pak už je to na nich.

T: Snažím se víru žít upřímně. Vidím, že je lepší ji ukazovat skutky než o ní mluvit – to se často míjí účinkem. Dětem se snažím předávat Boha tou láskou, bezpečím, snažím se jim pomoci si uvědomit vlastní sebehodnotu. Některé děti jsou třeba z rozvrácených rodin, rodiče si je střídají co dva, co tři dny, a vidím, jak jsou tím ty děti zničené. Říkám Bohu: „Pane, pomoz mi být pro ně jistotou, bezpečím.“

■ Michaela Grygaříková

Teresa a Jakub Podešvovi

Teresa pracuje jako učitelka v mateřské škole v Kelči, vystudovala učitelství pro mateřské školy v Olomouci. Jakub se žije jako učitel angličtiny na Obchodní akademii a VOŠ ve Valašském Meziříčí, vystudoval žurnalistiku a učitelství angličtiny na Masarykově univerzitě. Žijí ve Valašském Meziříčí.

ZŠ Salvátor

Slovo ředitele k novému školnímu roku

Prázdniny jsou minulostí, nedávno jsme opět zasedli do školních lavic a před námi se otevírá další školní rok se svými úkoly, povinnostmi, cíli, očekáváním a příležitostmi. Prožitá prázdninová dobrodružství a mnoho krásných zážitků nás ještě dlouhou dobu budou hrát u srdce a energie, kterou jsme zase načerpali, nám jistě pomůže v odhodlání znovu se vrhnout do školního kolotoče povinností. Pro tento školní rok jsem se nechal inspirovat větou z Nového zákona, kde v 1 Kor 6,19 stojí: „Copak nevíte, že vaše tělo je chrámem Ducha svatého?“

Každý chrám je třeba budovat, rozvíjet a opravovat tak, aby byl důstojným a co nejkrásnějším příbytkem Ducha. Jak ale můžeme takový chrám budovat? Hlavně neustálou výchovou a vzděláváním. Proto můžeme přirovnat školní rok ke stavbě velké nádherné katedrály. Každý rok je stavbou dalšího patra a žáci jsou ti nejhlavnější stavitelé. Každý den, každá vyučovací hodina, každý úspěch a každý prožitý moment může být třeba jednou cihlou nebo kamenem, který na té stavbě použijeme. Učitelé jsou pak jako mistři stavby, aby žákům pomáhali a ukazovali cestu. Nemusíme se bát, když se občas nějaký kámen, cihla nebo úkol nepovede opracovat napoprvé tak, aby dokonale a přesně do stavby zapadl. Vždyť kromě učitelů jsou dalšími významnými pomocníky rodiče a vychovatelé. Do této společné stavby vykročíme s nadějí, důvěrou a otevřeným srdcem. Svěrmě tak vše, co nás v tomto školním roce čeká, do Božích rukou. Nejen úkoly, které budeme plnit, ale i naše očekávání, cíle, příležitosti a také děti, které se budeme snažit rozvíjet, učitele a vychovatele, kteří je budou provázet, i rodiče, jimž jsou děti svěřeny. Svěrmě také to, že občas nebude vše tak, jak chceme, jak očekáváme. Věřím, že s touto pomocí a v Jeho rukou bude nový školní rok ještě úspěšnější než rok minulý.

Přeji vám všem úspěšný, tvořivý, radostný a požehnaný školní rok!

■ Hynek Mikušek, ředitel školy

Zahájení nového školního roku

V úterý 1. září jsme slavnostně zahájili školní rok 2026/2027. A jak jsme na naší církevní škole zvyklí, bylo to zahájení v kostele, kde jsme si při mši svaté vyprošovali Boží požehnání. Otec Jan nám v kázání připomněl, že nejen učivo je ve škole důležité – a určitě toho bude

mnoho, co se žáci budou muset naučit, ale nemáme zapomenout taky na pěkné vztahy! Každý by měl chodit do školy rád a mít ve škole nějaké kamarády. Doslova řekl, že to by si přál, tak se budeme snažit, aby tomu tak bylo a aby se nikdo ve škole necítil sám. Po požehnání jsme potom přivítali dva nové pedagogické pracovníky – asistentku pedagoga pro I. třídu a vychovatelku druhého oddělení školní družiny v jedné osobě – paní Adélu Žlebkovou a kolegu na post učitele tělesné výchovy a osobnostní výchovy Jonáše Vránu. Kromě nich nám přibude do vyšších ročníků sedm nových žáků, kterým taky přejeme, ať se jim v naší škole líbí a ať se jim daří. No a potom přišlo to důležité pro tento den – přivítat nové prvňáčky! Pan ředitel spolu s paní učitelkou I. třídy Petrou Mikešovou jmenovali postupně všechny prvňáčky a spolu s nimi přicházeli dopředu i jejich patroni – žáci 6. ročníku. Každý prvňáček obdržel vizitku, placku a dárek od svého patrona a pamětní list na dnešní den od paní učitelky. Nechyběla společná fotografie. Po přesunu do školy se všichni žáci potkali ve svých třídách se svými třídními učiteli a krátce se po prázdninách přivítali.

■ Magda Krupová

Noví kolegové, posily týmu

Naši noví kolegové se několika řádky krátce čtenářům Života farnosti představí.

Adéla Žlebková: Ve škole budu vykonávat práci vychovatelky ve školní družině a zároveň budu asistentkou pedagoga v I. třídě. Tato škola mě zaujala právě proto, že je křesťansky orientovaná. Pán Bůh přišel do mého života před šesti lety. Změnil mě i mé rodinné život, a nyní vím, jak moc důležité je vést děti k životu postavenému na křesťanských hodnotách a samotném Kristu. Práci s dětmi se věnuji celý život, velmi mě baví a naplňuje. Chtěla bych škole i dětem s Boží pomocí dobře sloužit.

Jonáš Vrána: Pocházím z Valašského Meziříčí, v současné době ještě studuji na Ostravské univerzitě a mou velkou zálibou je sport, především fotbal. Tomu se věnuji jako hráč i trenér. Rád také cestuji, poznávám nová místa a setkávám se s lidmi. Během studia jsem měl možnost strávit část roku ve Španělsku, kde jsem získal mnoho nových zkušeností. Práce s dětmi mě baví a jsem rád, že mohu své zkušenosti se sportem a dalšími aktivitami předávat právě na ZŠ Salvátor. Velmi mě potěšilo přijetí ze

strany kolegů i žáků a těším se na všechno, co společně v novém školním roce prožijeme. Přejí všem žákům, rodičům i kolegům krásný a pohodový školní rok plný radosti a společných zážitků.

Den čokolády v naší škole aneb Palačinkový den

Každý rok 13. září oslavují milovníci čokolády jednu z vůbec nejpopulárnějších sladkostí. Proč právě tento den? Den čokolády se slaví na počest narození Milтона S. Hersheye, ale na to si už dnes málokdo vzpomene... Milton Hershey se totiž narodil 13. září 1857 a ve svých 37 letech založil čokoládové impérium The Hershey Company. Z čokolády učinil běžnou pochoutku, ne luxus, a to díky masové výrobě a novým technologiím. Firma je dnes jedním z největších výrobců čokolády a cukrovinek na světě, její produkty se distribují do více než 60 zemí. Na ten den – 13. 9. (1916) – vycházejí též narozeniny spisovatele Roalda Dahla, autora mnoha oblíbených dětských knih, včetně té slavné „**Charlie a továrna na čokoládu**“, která poprvé vyšla roku 1964. Jeden psal o čokoládových snech, druhý je přetavil do každodenní reality. V pátek 11. září jsme si Den čokolády připomněli taky u nás ve škole. Na všechny čekalo sladké překvapení v podobě francouzských palačinek s Nutellou. O průběhu tohoto dne informoval také školní rozhlas, prostřednictvím kterého paní zástupkyně Mgr. Magda Krupová dětem sdělila zajímavosti o historii čokolády, její výrobě i o tom, že nejprve byla čokoláda jen nápoj a později se začala vyrábět ve formě tabulek. O velké přestávce si každý třídní učitel převzal palačinky pro svou třídu, aby měla celá škola možnost ochutnat tuto dobrotu, a nejen u dětí měla velký úspěch. Díky moc našim asistentkám

za nasazení a pomoc, bez nich bychom takovou akci mohli jen těžko realizovat.

■ Magda Krupová a Kateřina Kubjátová
Informace o Dnu čokolády jsou převzaty z internetu.

Školní pout'

Jako každý rok jsme se i letos v Den církevních škol (16. 9.) vydali na pout'. Tentokrát jsme navštívili Vsetín, naše okresní město, ve kterém jsme na pouti ještě nebyli. O prázdninách bylo s místním panem farářem dohodnuto, že můžeme přijet a pak jsme už řešili jen dva „detaily“: jak dopravit z místa A do místa B cca 200 žáků a 20 učitelů a jak zajistit, aby bylo hezké počasí 😊. To první jsme po několika telefonátech s dispečinkem ČD a návštěvách nádraží domluvili, za to druhé jsme se modlili. Všechno nám krásně vyšlo! Chvála Pánu! Cesta v pohodě, počasí na jedničku. Po mši svaté jsme se od místního pana faráře Tomasze Žurka dozvěděli zajímavé informace o místním kostele a otec nás poprosil, abychom se za jejich farnost modlili, aby i u nich v kostele bylo třeba jednou na mši svaté tolik dětí, kolik nás dneska přijelo z Valašského Meziříčí. Po mši měly některé třídy předem domluvený program na nedalekém zámku (vyhlídka ze zámecké věže nebo lektorovaný program), některé se vydaly na procházku na vyhlídková místa a některé děti si vyhrály na dětském hřišti v parku. Chválím děti chování při cestě vlakem i za společné aktivity v rámci patronátu.

■ Magda Krupová

Všechny akce a události ze života školy najdete na našich (nových) webových stránkách www.zs-salvator.cz.

Společenství a skupiny

Kemp Postcresima 2026

O letošních prázdninách proběhl již 7. ročník. Jeho mladé účastníky provázelo téma z knihy Ef 5, 15-16: „Dávejte dobrý pozor, bratři, jak se máte chovat, ne jako nemoudří, ale jako moudří; dobře využívejte času.“

I letos se ho v rámci přípravy na biřmování zúčastnilo 14 mladých z celkového počtu 19, kteří se připravují přijmout tuto svátost v měsíci září. Celkem se ho zúčastnilo 64 mladých. A právě tento kemp na konci každého ročníku nabízí možnost intenzivněji prožít těchto necelých pět dnů s ostatními mladými ze všech pěti ročníků, které ve farnosti běží. Tyto dny jsou naplněny nejen modlitbou, ale také hrami, soutěžemi a sdílením svých zkušeností s kmotry, kněžími a manželskými páry, kteří jsou ochotni se podělit o to, co pro ně Bůh v jejich životě udělal. Byli jsme také poctěni návštěvou emeritního arcibiskupa o. Jana Graubnera, který s námi prožil společný večer a druhý den nám sloužil závěrečnou eucharistii a svým slovem podpořil mladé, ale i nás starší, abychom byli svědky ve svém okolí o tom, že Ježíš Kristus je přítomen v životě každého člověka, který ho hledá. Stejně tak jsme byli potěšeni návštěvou o. Jana, který se také podělil o své prázdninové zážitky. Chtěl bych také tímto poděkovat všem, kteří se podílejí po celý rok na jeho přípravě.

■ Hynek Vančura

Pouť mladých do Krakova

V polovině srpna se padesát mladých z Neokatechumenátní cesty z ČR vydalo na společnou pouť do Krakova a jeho okolí.

Pro mnohé z nás byla tato pouť především cestou hledání. Každý mladý člověk si dříve či později klade otázky, které se dotýkají samotného smyslu života: **Kdo jsem? Proč jsem tady? Jaký plán má se mnou Bůh? Kam mě vede? Dokážu mu skutečně důvěřovat?**

V Krakově jsme navštívili Svatyni Božího milosrdenství, úzce spojenou se svatou Faustynou. Toto místo nám znovu připomnělo, že Bůh člověka neopouští ani v jeho slabostech, pádech a nejistotách. Jeho milosrdenství je větší než náš hřích, strach i selhání. Pro nás mladé to bylo silné povzbuzení: nemusíme mít celý svůj život předem dokonale naplánovaný. Můžeme se učit odevzdávat se Bohu a důvěřovat tomu, že On vidí naši cestu dál než my sami.

Velkým darem pro nás byla také svědectví řeholníků, kteří s námi mluvili o svém povolání a o tom, jak ve svém životě rozpoznávali Boží hlas. Jejich konkrétní zkušenost ukazovala, že povolání není vzdálená myšlenka, ale skutečnost, s níž se může setkat každý člověk. Jejich slova v nás otevírala další otázky: **Co ode mě Bůh chce? Nebojím se říct mu své „ano“? Dokážu mu svěřit svůj život?**

Bazilika Matky Boží Andělské v Kalvárii Zebrzydowské

Silným momentem byla návštěva Osvětimi. Na místě, které je svědectvím lidského utrpení a zla, jsme se velmi konkrétně setkali s otázkou hodnoty lidského života. Právě tam jsme si mohli ještě více uvědomit, jak vzácný je každý člověk a jak hluboce potřebujeme Boha, který je schopen přinést naději i tam, kde ji lidskýma očima téměř nelze vidět.

Osobně jsem si ale během pouti znovu uvědomila, jak velkým darem je společenství. Mohli jsme spolu slavit svátost smíření, eucharistii, sdílet své zkušenosti a naslouchat jeden druhému. Právě v těchto chvílích bylo možné zakoušet, že víru nežijeme sami, ale v církvi a ve společenství bratří a sester.

Děkujeme manželským párům katechistů z Valašského Meziříčí a z Českých Budějovic a také čtyřem kněžím, kteří pouť připravili, organizovali a po celou dobu nás provázeli. Jejich katecheze o hledání povolání, čistotě v předmanželském životě, o svatém Janu Pavlu II., Fatimě a svaté Faustyně se dotýkaly témat, která jsou pro nás mladé velmi konkrétní a aktuální. Cenná pro nás byla především jejich otevřenost, ochota naslouchat a odpovídat na naše otázky. Zároveň nám znovu rozlamovali Boží

Centrum sv. Jana Pavla II. v Krakově

slovo a pomáhali nám vidět, že Písmo není něco vzdáleného, ale že je to slovo živé, které vstupuje do konkrétních situací našeho života. Osvětluje a ukazuje nám cestu.

A teď už nezbývá než se těšit na další pouť – třeba tu, která nás čeká příští léto v Soulu.

■ Rozálie

Skaut a Rybičky

Sedmička

O prázdninách jsme zakončili skautský rok letním tábořem a už tu máme rok nový. Od začátku září opět probíhají pravidelné schůzky (viz níže) a úvodní akce nás čeká 2.–4. října.

Ještě před ní jsme ale stihli jednu zdařilou stmelovací akci pro středoškoláky, která se uskutečnila 12.–13. září společně se Sedmykráskami. Právě při této akci vznikl nový tzv. „roverský kmen“, který sdružuje naše nejstarší skauty a skautky.

Sedmykrásky

Na konci června jsme zakončily školní rok předtáborkem, kde jsme se seznamovaly s tím, co nás bude na táboře čekat. Celý skautský rok pak vyvrcholil letním tábořem s tématem Malého prince. Holčákům se podařilo pomoci Malému princovi najít jeho růži a zachránit ho před spárý hada.

Začátkem nového skautského roku došlo také ke stěhování naší klubovny do Skautské vily, kde už nyní pravidelně probíhají skautské schůzky. Nový rok jsme společně zahájily na srubu, kde jsme si zahrály hry, užily si společný čas a opekly špekáčky.

Nový školní rok

Kdo by si chtěl udělat lepší obrázek o naší činnosti, může zavítat na náš web sedmickavm.skauting.cz nebo na naše sociální sítě, kde pravidelně zveřejňujeme výběry fotografií a krátké zprávy z proběhlých akcí.

Zájemce o skautování také rádi pozveme na naše schůzky, aby si mohl skautování nezávazně vyzkoušet. V případě jakýchkoliv dotazů nás můžete kontaktovat e-mailem – za chlapecký oddíl na jat@skaut.cz a za dívčí oddíl na anezka.petrovicka@seznam.cz.

■ Hedvika Petrovická a Jakub Triebenekl

Schůzky kluci

- předškoláci (smíšená družina): pátek 16:30–17:45
- kluci 6–9 let: pátek 16:00–17:30
- kluci 9–11 let: pondělí 15:30–17:00
- kluci 11–14 let: čtvrtek 16:00–17:30
- středoškoláci (smíšená družina): ob týden v pátek 17:30–18:30

Schůzky holky

- mladší světlušky (1.–3. třída): pátek 15:00–16:30
- starší světlušky (4.–6. třída): pondělí 15:30–17:00
- mladší skautky (7.–8. třída): úterý 16:00–17:30

U dívčího oddílu ještě dochází k menším časovým úpravám.

Biblické postavičky ožívají pod rukama

V červenci se v Olomouci uskutečnil kurz šití biblických postaviček, který každoročně pořádá České katolické biblické dílo. Při tomto setkání se propojuje tvořivost, šikovné

ruce a především touha přiblížit biblické příběhy dětem i dospělým trochu jiným způsobem. S kolegyněmi z naší dětské skupiny jsme měly možnost se tohoto týdenního kurzu zúčastnit. Během kurzu jsme se naučili, jak se biblické postavičky vytvářejí – od přípravy jednotlivých částí přes jejich šití až po konečné oblékání a dotváření detailů. Každá postavička postupně pod rukama získávala svou podobu a spolu s ní i svůj příběh.

Biblické postavičky mohou být velmi praktickou pomůckou při práci s dětmi v náboženství, při katechezi, ve farnosti nebo třeba při biblických hodinách. Děti díky nim mohou biblické události nejen slyšet, ale také vidět, prožívat a lépe si je představit. Tyto postavičky

samozřejmě neslouží jen jako pomůcka pro katecheze dětí, ale v mnoha farnostech se používají při katechezi biřmovanců, dospělých a seniorů. Díky postavičkám se biblické příběhy stávají konkrétnější a bližší.

Velkou část kurzu tvořila samozřejmě samotná práce. U šití bylo potřeba trpělivosti, pečlivosti a také trochu zručnosti. Nešlo však jen o to naučit se ušít postavičku. Společná práce vytvářela příjemnou atmosféru, při které byl prostor také pro povídání, sdílení zkušeností a vzájemnou inspiraci.

Po celou dobu kurz doprovázel svým duchovním povzbuzením ředitel Českého katolického biblického díla P. Doc. Petr Chalupa a pastorační asistentka PhDr. Marie Klašková. Součástí kurzu, kromě šití samotných postav, byla i praktická práce s biblickými texty pod vedením P. Doc. Chalupy, který rozbořem konkrétního úryvku z Bible vybral stěžejní myšlenku, která potom byla znázorněna pomocí biblických postaviček.

A tak už se brzy některé z biblických postaviček objeví v naší dětské skupině Rybičky. Budeme se snažit pomocí postaviček přibližovat dětem biblické příběhy Starého i Nového zákona.

■ Paní učitelky z Rybiček

Melichar Adamec

Petr Ječmen

David Orálek

David Janovský

Elen Zavičáková

Šimon Kutálek

Áron Kuběja

Anna Šimčíková

Martin Pekárek

Karin Mmuščíková

DĚTSKÁ SKUPINA RYBIČKY
PŘEDŠKOLÁCI školní rok 2025/2026

BAREVNÝ SVĚT VÍRY

Každé číslo přináší nový příběh, úkol, zamyšlení a radost z víry.

PODZIM PLNÝ SVĚTLA, DOBRA A RADOSTI

Říjen a listopad jsou měsíce, kdy se dny krátí, venku se brzy stmívá a příroda se pomalu ukládá k zimnímu odpočinku. Ale i v době, kdy je venku méně světla, můžeme my sami být světlem pro druhé. Jak? Úsměvem, pomocí, dobrým slovem nebo tím, že se s někým rozdělíme.

VÍŠ, ŽE...?

V ŘÍJNU MYSLÍME TAKÉ NA MISIE

Každý rok, předposlední neděli v říjnu, slavíme Misijní neděli (neboli Světový den misí). Je to den, kdy myslíme na všechny lidi, hlavně děti, v dalekých zemích. V ten den se za ně modlíme a snažíme se jim pomoci. Věděli jste, že i vy, i když jste malí, můžete být velkými misionáři?

Konkrétní tipy na pomoc najdete na webu www.missio.cz.

PATRONEM MISÍ

Je svatý František Xaverský a svatá Terezie z Lisieux.

SVATÝ MARTIN

Svatý Martin byl velmi laskavý a odvážný muž, který žil před 1700 lety ve Francii. Když byl Martin mladý, stal se vojákem, ale jeho srdce toužilo pomáhat lidem a být blízko Bohu.

LEGENDA O ŽEBRÁKOVÍ

Jednou, když jako voják cestoval, potkal žebráka, který byl velmi chudý a mrznul. Martin se zastavil a rozhodl se mu pomoci. Vzal svůj plášť a jednu polovinu mu dal, aby se mohl zahřát. Když to udělal, uviděl, jak se mu v plášti zjevil obraz Kristovy tváře. To ho hluboce zasáhlo a ukázalo mu, že pomoc druhým je vlastně pomoc Kristu. Tato legenda nám připomíná, že když pomáháme těm, kteří to potřebují, děláme něco dobrého i pro samotného Ježíše.

PROČ SVATÝ MARTIN NA BÍLÉM KONI?

Svatý Martin se zobrazuje na bílém koni, protože se říká, že během své cesty přinášel lidem radost a naději. Bílý kůň symbolizuje čistotu, světlo a dobrou vůli. V některých tradicích se také věří, že na svatého Martina začíná zima.

BISKUP MARTIN A HUSY, KTERÉ HO PROZRADILY

Martin nechtěl být slavný ani uznávaný. Tak se schoval do stodoly, kde byly husy. Husy ho ale hlasitým kejháním prozradily. Martin byl nakonec objeven a stal se biskupem. Tento příběh vedl k tradici, že se na svátek svatého Martina 11. listopadu jí pečená husa.

F SVATOMARTINSKÝ PRŮVOD

Na svatomartinských slavnostech děti často chodí s rozsvícenými lucerničkami, což symbolizuje právě světlo dobra.

VYLUŠTI TAJENKU:

Podle písmene označujícího řádek a čísla určujícího pořadí písmene v řádku najdi správné písmeno a doplň ho do tajenky.

A8 B8 C2 D4 E6 F5

SLAVNOST VŠECH SVATÝCH

– VELKÁ BOŽÍ RODINNÁ OSLAVA!

1. LISTOPADU SLAVÍME SLAVNOST VŠECH SVATÝCH.

Svatí jsou ti, kteří žili a zemřeli jako věrní a stateční Boží přátelé. Byli to Boží kamarádi, na které se Bůh mohl spolehnout.

A hlavně – můžeme k nim patřit i my! Vždyť i my se teprve učíme a rosteme v přátelství s Bohem, že?

VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ

2. LISTOPADU JE PAMÁTKA ZESNULÝCH – DUŠIČKY.

V tento den zvláště vzpomínáme na naše zemřelé a modlíme se za ně. Na hrobech bývá spousta květin a malých světylek, která zapalujeme kvůli naději – věříme, že život zemřelých lidí nezhasl.

MŮŽEŠ DNES UDĚLAT NĚCO HEZKÉHO:

Vzpomeň na někoho, koho jsi měl/a rád/a, a krátce se za něj pomodli. „Pane Ježíši, děkuji ti za všechny, které mám rád/a. Dej jim svůj pokoj a světlo.“

VÝZVA

BUĎ SVĚTLEM!

Každý den se pokus udělat jeden malý dobrý skutek. Za každý dobrý skutek si můžeš nakreslit hvězdičku.

Kolik hvězdiček nasbíráš do konce listopadu?

ZAŘÍVEJ SI!

Píseň „Kde bydlí Bůh“ nám připomíná, že Bůh je blízko každému z nás – v našem srdci, v lásce a v každém dobrém skutku.

NASKENUJ QR KÓD A POSLECHNI SI JE!

POZOR, MALÝ DETEKTIVE!

Najdeš na stránce malé schované zvířátko?

KNÍŽNÍ TIP

SVATÝ MARTIN

PETR JANKOVEC

Ilustrace Markéta Štefková
Karmelitánské nakladatelství.

Co kdyby ti svůj příběh vyprávěl přímo svatý Martin? Právě tak je napsaná tato knížka.

Martin v ní vypráví dětem o svém životě římského vojáka, poustevníka i biskupa. Příběh není jen o dávné minulosti – vede také k přemýšlení o modlitbě, pomoci druhým a dobrých skutcích.

Pro koho? Především pro školní děti, které už rády čtou samostatně nebo společně s rodiči.

Otázka po přečtení: Kdyby ses mohl/a svatého Martina na něco zeptat, co by to bylo?

Charita

Potravinová sbírka ve farnosti

27. září si připomínáme svátek svatého Vincence z Pauly, který je zároveň Dnem Charity.

Den Charity nám připomíná význam pomoci lidem v náročné životní situaci a je také příležitostí poděkovat všem, kteří se na této službě podílejí. Ve farnosti Valašské Meziříčí jsme za charitní dílo děkovali při slavnostní mši svaté 27. září a modlili se za pracovníky, dobrovolníky, klienty, dárce i všechny, kteří potřebují podporu a blízkost druhých. Zároveň jsme si připomněli, že každý z nás může podle svých možností přispět k tomu, aby se potřebným žilo o něco lépe.

Ke Dni Charity proto chceme přidat také **konkrétní skutek solidarity**. Ve farnostech celého děkanátu proběhne v týdnu od **27. 9. do 4. 10. POTRAVINOVÁ SBÍRKA**. Darované trvanlivé potraviny a základní hygienické potřeby budou určeny pro **Centrum sociální a materiální pomoci**, které podporuje lidi a rodiny v tíživé životní situaci.

SBÍRKA POTRAVIN

pro Centrum sociálně-materiální pomoci

27. 9. – 4. 10. 2026

Lidé v krizové životní situaci potřebují:

- mouka, luštěniny, cukr, olej
- masové a zeleninové konzervy
- instantní jídla a polévky
- rýže, těstoviny, pohanka
- dětská výživa, krupice, piškoty
- trvanlivé mléko, sirupy, ovocné čaje
- prací prášky, hygienické potřeby

Potravinová sbírka je pro naše Centrum významnou pomocí. Ačkoli to v naší sociální bublině nemusí být tolik vidět, počet lidí, kteří potřebují základní potravinovou pomoc, roste.

Přispět můžete například **rýží, těstovinami, moukou, cukrem, olejem, konzervami, trvanlivým mlékem nebo hygienickými potřebami**. Stačí při nákupu přidat něco navíc a přinést věci na určené místo v kostele.

Děkujeme za každý dar, který pomůže doplnit zásoby pro lidi, kteří tuto pomoc potřebují.

UKRAJINA: Život ve stínu války

Před letními prázdninami jsme měli na setkání pastoračních asistentů možnost vyslechnout svědectví koordinátorky ukrajinských projektů Khrystyny Goshy, která letos v květnu společně s ředitelem Arcidiecézní charity Olomouc Robertem Neugebauerem navštívila Ukrajinu. Během týdenní cesty se setkali s pracovníky několika charitních organizací, se kterými Arcidiecézní charita spolupracuje již od 90. let. Bylo zajímavé slyšet, jak se tato spolupráce za léta proměnila. Zatímco dříve jezdili pracovníci ukrajinských Charit k nám, aby se učili z našich zkušeností, dnes jsou to často oni, kdo inspirují nás. Válka totiž jejich služby postavila před obrovské výzvy a zároveň urychlila rozvoj mnoha forem pomoci. Velkou část jejich práce dnes tvoří provoz psychosociálních center, zdravotnických služeb a péče o děti. Na mnoha místech fungují také sociální taxi, která využívají nejen senioři, ale i váleční veteráni vracející se z fronty se zdravotními omezeními či trvalými handicapy. V zemi, kde je infrastruktura často poškozená a veřejná doprava nefunguje spolehlivě nebo vůbec, jde o službu, bez níž se řada lidí jen těžko obejde.

Velmi citlivou oblastí je práce s dětmi. Nesou si v sobě bolest a strach, o kterých se doma mnohdy ani nemluví. Dospělí jsou sami unavení, zatíženi vlastními ztrátami a každodenním bojem o zvládnutí situace, takže na dětské prožívání nezbyvá tolik prostoru. Děti tak vyrůstají v prostředí napětí, nejistoty a dlouhodobého stresu, který se stal součástí jejich každodennosti. Mnohé z nich přišly o otce nebo starší bratry, někdy dokonce o oba rodiče. Není výjimkou, že se velmi brzy musejí ujmout větší zodpovědnosti, než odpovídá jejich věku – například v péči o sourozence nebo při fungování rodiny, kterou válka zásadně proměnila.

Přesto mohou města na první pohled působit téměř normálně. Lidé chodí do práce, děti do školy, kavárny jsou otevřené. Jakmile se však člověk s místními dá do řeči, zjistí, že válka je přítomná téměř v každém příběhu. Ve městech jsou běžně vidět dlouhé řady fotografií padlých nebo nezvěstných vojáků – improvizované památníky bolesti, které připomínají, že válka zasahuje každou rodinu.

A válka není jen záležitostí východu země. Nálety

probíhají po celé Ukrajině. Sama Kristýna během svého týdenního pobytu zažila pět leteckých poplachů a útěků do krytu. Vyprávěla o bušení srdce, nejistotě a napětí, kdy člověk sleduje zprávy v telefonu a přemýšlí, kam rake-ty dopadnou a co bude dál. V takové nejistotě žijí lidé na Ukrajině již několik let.

Dlouhotrvající válka však může nenápadně otupit i naši pozornost. Na zprávy z Ukrajiny jsme si již zvykli, válka se stává součástí každodennosti a její skutečná tvrdost může mizet z našeho vnímání. Pro miliony lidí však není vzdálenou zprávou, ale každodenní realitou. Právě proto bychom neměli přestat vnímat, co se na Ukrajině děje, ani hledat způsoby, jak můžeme pomoci.

Možností, jak přispět, přitom není málo. Konkrétní příběhy ukazují, že i zdánlivě malé gesto má svůj význam. Ať už jde o výrobu zákopových svíček, vánoční balíčky pro děti nebo finanční příspěvek – každá z těchto forem podpory se může dostat ke konkrétním lidem v okamžiku, kdy ji potřebují. Nejde přitom jen o materiální pomoc. Je také důležitým znamením, že na lidi zasažené válkou nezapomínáme.

VÁNOČNÍ BALÍČEK

U nás na Valašsku se zapojujeme do dvou projektů – Výroby zákopových svíček a Vánočního balíčku. Oba budou probíhat během podzimu a jednotlivé výzvy se objeví také v ohláškách v kostele.

Projekt VÁNOČNÍ BALÍČEK spočívá v jednorázovém obdarování ukrajinských dětí v období Vánoc. Zájemce dostane od koordinátora základní informace o konkrétním dítěti – jeho jméno, bydliště, věk, výšku a velikost obuvi. Dítě si lze vybrat také prostřednictvím webových stránek projektu, kde jsou tyto informace uvedeny.

Na základě nich dárce připraví vánoční balíček v orientační hodnotě 1 500–3 000 Kč. Nejde tedy o anonymní finanční příspěvek, ale o osobní dárek pro konkrétní dítě. Tři tisíce korun není malá částka, proto se na jednom balíčku může společně podílet farní společenství, pracovní kolektiv, širší rodina nebo třeba školní třída.

Balíček poté odevzdáte v místní Charitě (Valašské Meziříčí) a ta je dopraví do Olomouce. Na začátku ledna, kdy se na Ukrajině slaví Vánoce, jsou pak dárky osobně předány pracovníky Arcidiecézní charity dětem v jednotlivých místech Ukrajiny (více na **www.darek.charitaproukrajinu.cz**).

Pro děti a jejich rodiny, které již několik let žijí ve stínu války, představuje balíček důležitou materiální podporu a rodinám může uvolnit část prostředků na jídlo, energie nebo nájem. Pro děti, které nežijí se svými rodiči, může být zároveň jednoduchým, ale důležitým znamením, že na ně někdo myslí, i když žije daleko od nich.

■ Kateřina Kolajová – pastorační asistent
Pozn. Články byly z důvodu místa redakčně zkráceny.

Matrika

✧ Křty

Terezie Zuzaňáková

Lukáš Maxmilián Machálka

Sofie Tomšej

Teodor Josef Baroš

Matouš Kudla

Matteo David Michut

Elena Nikola Bezručová

Magdalena Krupičková

Julie Pauchová

† Pohřby

František Křenek

* 4. 6. 1949 † 19. 7. 2026, VM, Hrachovec 214

Ludmila Weinhönigová

* 12. 8. 1930 † 29. 7. 2026, Krhová, K Obrázku E18

Marie Dosedlová

* 1. 8. 1950 † 28. 7. 2026, VM, Králova 1060

Marie Šedá

* 29. 4. 1941 † 2. 8. 2026, Poličná 215

Koloman Pulhoř

* 23. 9. 1959 † 1. 8. 2026, VM, Růžová 153

Emanuel Jurka

* 24. 3. 1945 † 31. 7. 2026, Krhová, Pod Kameněm 317

Zdeňka Černá

* 24. 4. 1938 † 4. 8. 2026, VM, J. K. Tyla 1412

Anna Váňová

* 18. 6. 1937 † 4. 8. 2026, Loučka 144

Eleonora Maťová

* 29. 3. 1943 † 12. 8. 2026, VM, Mírová 986

Marie Pagáčová

* 2. 3. 1936 † 20. 8. 2026, VM, Havlíčkova 1177

František Baroš

* 18. 8. 1935 † 3. 9. 2026, VM, Hrachovec 77

Jiřina Kocourková

* 24. 2. 1949 † 29. 7. 2026, Lhotka n. B. 2 (farnost Lešná)

∞ Svatby

Tomáš Michael Hanus + Ráchel Hlavicová

Sociální rehabilitace Amika pořádá 2. ročník

Konference

CESTY K BEZPEČÍ

TRAUMA U DĚTÍ A SÍLA MEZIOBOROVÉ SPOLUPRÁCE

Sociální rehabilitace Amika vás srdečně zve na odbornou konferenci zaměřenou na trauma u dětí a přínos mezioborové spolupráce při podpoře dětí s psychickou zátěží a duševními obtížemi. Těšit se můžete na inspirativní odborné přednášky, panelové diskuse i sdílení dobré praxe napříč jednotlivými profesemi. Celou akci vás bude provázet Ing. Alena Vašková, která má zkušenosti z koordinace reformy péče o duševní zdraví, síťování a mezinárodní spolupráce.

6.10.2026
VALAŠSKÉ MEZÍŘÍČÍ
8:30 - 16:00
KULTURNÍ ZAŘÍZENÍ

VSTUP 350Kč

PODROBNÝ PROGRAM A REGISTRACE

KONTAKT:
sona.herberova@valmez.charita.cz
amika@valmez.cz

Mgr. et Mgr. DARINA GILAROVÁ DIS.
Psycholožka v neziskové organizaci pro osoby ohrožené domácím násilím Acorus, z.ú.

Mgr. INGRID KUBISZOVÁ
Lektorka, poradkyně a terapeutka pro 98ti, dospívající a práci s rodinami včetně péstounských rodin

Mgr. DANIEL PRAŽÁK Ph.D.
Inovativní učitel a vítěz Global Teacher Prize Czech Republic 2022

MULTIDISCIPLINÁRNÍ TÝM DUŠEVNÍHO ZDRAVÍ PRO DĚTI A ADOLESCENTY FN OSTRAVA

Bleší trh

Přijďte si levně nakoupit a podpořit tak dobrou věc!

9.- 11. ŘÍJNA 2026

V TĚLOCVIČNĚ ZŠ SALVÁTOR

**V NEDĚLI VÁS ZVEME DO KAVÁRNY
V JÍDELNĚ ZŠ SALVÁTOR**

PÁTEK 17:00 - 19:00

SOBOTA 9:00 - 15:00

NEDĚLE 7:30 - 13:00

**DOBROVOLNÝ
PŘÍSPĚVEK**

**DĚTSKÝ KOUTEK
PRO KLIDNÝ NÁKUP**

**VĚCI, KTERÉ CHCETE DAROVAT, MŮŽETE NOSIT
DO ČTVRTKA 8.10. DO DS RYBIČKY.**

VÝTĚZEK POSLOUŽÍ NA PROVOZ DS RYBIČKY.

WWW.DETINASENADEJE.CZ

MANŽELSKÉ VEČERY

ZAČÍNÁME 7. ŘÍJNA 2026, 18-20.30 h
TIP CAFÉ ZUBŘÍ

- Každý večer začíná večeří při svíčkách.
- Chceme, abyste se u svých stolků cítili jako na rande.
- Investujte do svého vztahu.
- Téma zaznívají z videa, které uvádějí lektori.
- Další setkání
14. 10., 21. 10., 4. 11., 11. 11., 18. 11., 25. 11. 2026

Nicky a Sílva Lee
zakladatelé manželských večerů

PŘIHLÁŠENÍ ZDE

CENA 3400 Kč/pár

V ceně je večeře pro dva, karafa vody a program.

Kávu, dezerty a další nápoje je možné přiblížit navíc s platbou přímo na místě.

733 741 636
605 552 728
www.valmez.dopr.cz

ARCHIEKUPSTVÍ
OLŠOVCE

**CENTRUM PRO RODINU
POŘÁDÁ**

ARANŽOVÁNÍ NA HROBY

nekupujte, přijďte si vytvořit

ÚTERÝ 27. ŘÍJNA 2026

16 h na faře v Zašové

MATERIAL ZAJISTEN

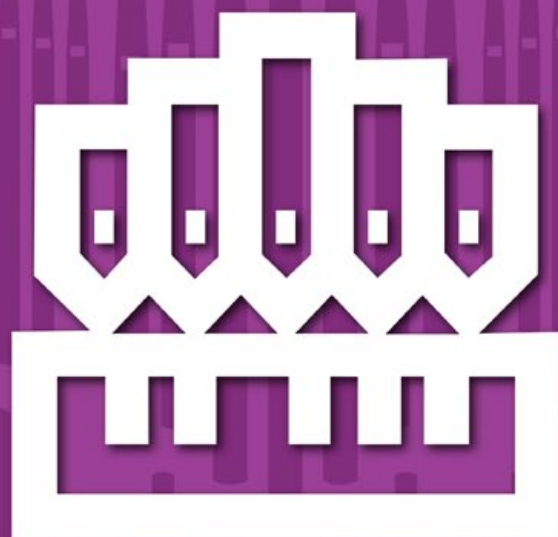
**PŘIHLÁŠOVÁNÍ
do 23. 10. 2026**

**PLATBA
cena 250,-/os.**

733 741 636
605 552 728
www.valmez.dopr.cz

ARCHIEKUPSTVÍ
OLŠOVCE

PODZIMNÍ VARHANY

Mezinárodní festival varhanní hudby

Norbert Itrich (varhany) /E/

Francisco Damian Itrich Aranda (trubka) /E/

22. 9. 2026 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Jan Šprta (varhany) /CZ/

Madeleine Merz (zpěv) /CH/

6. 10. 2026 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Yves Rechsteiner /CH/

20. 10. 2026 | 18:00 | kostel Nanebevzetí Panny Marie Valašské Meziříčí | vstupné dobrovolné

Štefan Il'aš (varhany) /SK/

Kristýna Nouzovská Fialová (viola) /CZ/

8. 11. 2026 | 15:00 | kostel svaté Zdislavy Prostřední Bečva | vstupné dobrovolné

všechny koncerty jsou doprovázeny projekcí na plátno

